

De rol van de Afdeling in de KhAD-WAD 1F affaire

Joost Brouwer, februari 2025

Bijlage: Beargumenteerde lijst van artikelen van internationale wetten en verdragen en nationale wetten waaraan opstellen, gebruik en/of in stand houden van het KhAD-WAD ambtsbericht niet voldoen, 2000-nu.

Met het eerste NJB-artikel wordt bedoeld:

J. Brouwer & P. Bogaers, 'Waarom het KhAD-WAD ambtsbericht van 29 februari 2000 onjuist en onbetrouwbaar is', *NJB* 2018/750, afl. 16, p. 1104-1111, met uitgebreidere versie en bijlagen online. <https://www.njb.nl/blogs/waarom-het-khadwad-ambtsbericht-van-29-februari-2000-onjuist-en-onbetrouwbaar-is-uitgebreide-versie/> (link geopend op 13 februari 2024).

Met het tweede NJB-artikel wordt bedoeld:

J. Brouwer, 'Het KhAD-WAD ambtsbericht - deel 2. De politiek gaat door met de rechtsstaat geweld aan te doen waar het dit ambtsbericht betreft', *NJB* 2020/1052, afl. 17, p. 1232-1238, inclusief online bijlagen. <https://njb.nl/blogs/het-khad-wad-ambtsbericht-deel-2/> (link geopend op 13 februari 2024).

Als voormalige KhAD en WAD medewerkers beschuldigd en/of verdacht worden van misdaden tegen de menselijkheid of oorlogsmisdaden, dan mogen die beschuldigingen en/of verdenking niet (mede) gebaseerd worden op het KhAD-WAD ambtsbericht van 29 februari 2000. Het opstellen, gebruik en in stand houden van 'de beschuldigende conclusies van het KhAD-WAD ambtsbericht' (kortweg: van het AB) van 29 februari 2000 voldoen niet aan

- de vereisten van de staatssecretaris zelf voor een betrouwbaar document (par.1),
- art. 45 lid 2, 10 lid 3 en 46 lid 3 van de Procedurerichtlijn van de EU 2013 (en overeenkomstige artikelen van de Procedurerichtlijn 2005) (par.2-4),
- art. 6 en 13 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) (par.5-6),
- art. 2:4, 3:2, 3:8, 3:9, 3:46, 3:49, 8:34 en 8:42 Algemene wet bestuursrecht (Awb) (par.7-14)
- art. 225 wetboek van Strafrecht (par.15)
- art. 41 en 47 van het Europees Handvest van Grondrechten (par.16-17)
- art. 7, 8, 10, 12 en 14 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens (par.18-22)
- en aan vele artikelen van de Gedragscode gerechtelijk deskundigen in civiel- en bestuursrechtelijke zaken en de Gedragscode voor deskundigen van de Afdeling zelf (par. 23-24)

toegevoegd februari 2025:

- art. 4 lid 1 Definitierichtlijn (par. 25)

1. **De vereisten van de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid zelf aan een document om het mee te wegen in besluiten over verblijfsprocedures** (zie Rb Arnhem NL23.13346, 15 november 23, r.o. 3.1):¹
 - *alle informatie van een bron moet worden gedateerd en exact vastgelegd;*

¹ Rb Arnhem NL23.13346, einduitspraak, 15 november 23, r.o. 3.1 tweede deel, ECLI:NL:RBDHA:2023:18504. En ook de tussenuitspraak ECLI:NL:RBDHA:2023:18503.

Dit is voor het AB niet gebeurd, er is alleen een samenvatting door de ambassade-medewerker van wat diens fixer/tolk gezegd zou hebben dat zijn vertrouwelijke bronnen gezegd zouden hebben dat hun ook bij BZ en Justitie onbekende informanten gezegd zouden hebben (zie de brieven aan en van BZ van resp. 18 september en 28 november 2018; bijlagen 3a en 3b bij het tweede NJB-artikel; en met memorandum van 14 april 2000 van Islamabad naar BZ in Den Haag, p.2 alinea 1, bijlage 3a en 3b bij het eerste NJB-artikel)

- de verslaglegging mag niet summier zijn en de informatiestromen moeten transparant zijn;

Dit is voor het AB allebei niet het geval, zie het vorige punt

- de betrouwbaarheid van in het rapport genoemde personen moet geverifieerd kunnen worden, vooral waar het mondelinge verklaringen betreft;

Die betrouwbaarheid van de (beweerde) informanten van de vertrouwelijke bronnen kan niet geverifieerd worden omdat ook BZ en Justitie niet weten wie ze zijn (zie de algemene omschrijving van die informanten in het memorandum van 14 april 2000, zonder dat daarbij en bron of andere verifieerbare informatie vermeld is)

- waar informatie van een derde komt moet die objectief verifieerbaar zijn;

In het geval van het AB is dat verifiëren niet gebeurd; en waar die wel geverifieerd is door bijv. UNHCR was de mening steevast dat de beschuldigingen in het AB tegen alle KhAD en WAD officieren en onderofficieren onjuist zijn; zie punt 2 hieronder.

- het moet duidelijk zijn hoe de verhoudingen zijn tussen de bij een verklaring betrokken partijen;

Als, zoals bij het AB, niet duidelijk is wie de informanten zijn, dan zijn de verhoudingen tussen die informanten en de andere betrokken partijen ook niet duidelijk; zie ook de annotatie van Olivier bij de Afdelingsuitspraak van 30 november 2004

- het moet duidelijk zijn of een bron wel de informatie heeft kunnen geven die die gegeven heeft;

Als, zoals bij het AB, niet duidelijk is wie de informanten zijn, dan dan is ook niet duidelijk of die de beweerde informatie wel hebben kunnen geven

- het moet duidelijk zijn welk belang een bron al dan niet bij een zaak heeft om te kunnen bepalen of die bron objectief is;

Als, zoals bij het AB, niet duidelijk is wie de informanten zijn, dan dan is ook niet duidelijk of zij een belang (positief of negatief) hebben bij d KhAD-WAD verblijfszaken in Nederland, en of zij objectief zijn en waren.

Desalniettemin blijft de staatssecretaris het KhAD-WAD ambtsbericht gebruiken om aanvragen af te wijzen. Alleen dit al wijst op vooringenomenheid van de staatssecretaris in KhAD-WAD verblijfsgerelateerde zaken, contra art. 2:4 Awb.

2. Art. 45 lid 2 van de Procedurerichtlijn, over intrekking internationale bescherming (art. 38 lid 1 van de Procedurerichtlijn 2005 is dienovereenkomstig):

2. Bovendien zorgen de lidstaten ervoor dat, in het kader van de in lid 1 bedoelde procedure:

a) de bevoegde autoriteit precieze en bijgewerkte informatie uit diverse bronnen kan inwinnen zoals, in voorkomend geval, informatie van het EASO en van de UNHCR

De beschuldigingen in het AB zijn niet geverifieerd door BZ of Justitie. Waar dat wel gebeurd is door advocaten was de mening steevast dat de beschuldigingen in het AB tegen alle KhAD en WAD officieren en onderofficieren onjuist zijn. Volgens de zestien rechtbankuitspraken dat het KhAD-WAD ambtsbericht onjuist is, allemaal vernietigd door de Afdeling,² zijn (en worden) de

² De zestien vernietigde rechtbankuitspraken zijn als volgt:

1. Rb. **Arnhem** AWB 02/5292, 23 januari 2004, [ECLI:NL:RBSGR:2004:AO3020](#); vernietigd in [ABRvS 200401637/1](#), 2 augustus 2004, [ECLI:NL:RVS:2004:AQ7417](#).

2. Rb. **Rotterdam** AWB 02/14814, 8 april 2004, [ECLI:NL:RBSGR:2004:AP1289](#); vernietigd in [ABRvS 200404008/1](#), 30 november 2004, [ECLI:NL:RVS:2004:AR736](#).

3. Rb. **Haarlem** AWB 07/39347, 18 februari 2009 (niet gepubliceerd); vernietigd in [ABRvS 200901907/1/V1](#), 24 september 2009, [ECLI:NL:RVS:2009:BJ8654](#).

4. Rb **Haarlem** AWB 07/24799, 18 februari 2009, [ECLI:NL:RBSGR:2009:BH3701](#); vernietigd in [ABRvS 200901921/1/V1](#), 29 oktober 2009, [ECLI:NL:RVS:2009:BK3024](#).

5. Rb **Rotterdam** AWB 08/11368, 25 februari 2009 [ECLI:NL:RBSGR:2009:BH4068](#);

beschuldigingen tegen ALLE KhAD en WAD officieren en onderofficieren tegengesproken door [met tussen haakjes de nummers van de relevante rechtbankuitspraken in noot 2]:

- Amnesty International 2004 [2,12], 2010 [14];
- UNHCR 2007 [3,4,5,8,9,11,12,13,14] 2008 [3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16] 2009 [7,11,13,14] 2010 [10,12,14,15,16] 2011 [16];
- internationaal erkende Afghanistan deskundige dr. A. Giustozzi (London School of Economics (LSE) 2003 [2,3,4,8,9,11], 2005 [3,4,9] 2006 [3,4,5,8,9,12,13]
- internationaal erkende Afghanistan deskundige dr. B.R. Rubin (Center on International Cooperation New York University) 2007 [3,4,8,11,12];
- voormalig KGB-archivaris Vasilij Mitrokhin 2002 [3,4,5,8];
- hoogleraar Internationale betrekkingen Fred Halliday (LSE)
- en journalist in Kabul tot 1992, onderzoeker aan de LSE en permanent vertegenwoordiger van Afghanistan bij de VN Zahir Tanin 1998 [3,4,5,8];
- documenten van vóór februari 2000 van de Speciale Rapporteur van de VN [zie UNHCR 2010]
- documenten van vóór februari 2000 van Human Rights Watch [zie UNHCR 2010]
- documenten van vóór februari 2000 van Amnesty International [zie UNHCR 2010];
- Afghanistandeskundigen in Australië, de VS en Soedan [zie UNHCR 2010];
- een voormalige assistent van de Speciale Rapporteur van de VN [zie UNHCR 2010];
- een voormalig medewerker van Human Rights Watch [zie UNHCR 2010];
- en betwijfeld zijn door de [Nederlandse] Adviescommissie Vreemdelingenzaken 2008 p.2 alinea 2 [6,14].

De beschuldigende conclusies zijn ook tegengesproken door de volgende Afghaanse bronnen:

- voorzitters van het Afghaanse parlement 2007 [3,5,8,11] 2008 [7,8,14] 2009 [7,13,14];
- leden van het Afghaanse parlement 2009 [7,13,14];
- de secretaris van de [Afghaanse] Commissie voor Internationale Zaken 2009 [7];
- de Afghaanse wetgeving m.b.t. intredeerang en promotiebeleid bij de strijdkrachten [zie UNHCR 2008];
- een groot aantal voormalige medewerkers van de KHAD/WAD van diverse rangen (3e luitenant tot generaal) [zie UNHCR 2010];
- hoge veiligheidsambtenaren in de Afghaanse overheid in 2008-2010 [zie UNHCR 2010];

vernietigd in ABRvS 200902119/1/V1, 29 oktober 2009, [ECLI:NL:RVS:2009:BK3028](#).

6. Rb. **Breda** Awb 08/27194, 08/27196, 08/29596, 08/29598 en 08/29600, 29 april 2009; aangehangen aan en vernietigd in ABRvS 2009/04028/1/V1, 7 december 2009, [ECLI:NL:RVS:2009:385](#).

7. Rb. **Zwolle** AWB 09/11468 en 09/11470, 24 april 2009; aangehangen aan en vernietigd in ABRvS 200903220/1/V2, 22 december 2009, [ECLI:NL:RVS:2009:168](#).

8. Rb. **Almelo** AWB 08/39686, 28 april 2009, [ECLI:NL:RBSGR:2009:BI8212](#); vernietigd in ABRvS 200904159/1/V1, 22 januari 2010, [ECLI:NL:RVS:2010:BL1649](#).

9. Rb. **Haarlem** AWB 08/34931 en 08/34930, 17 april 2009, [ECLI:NL:RBSGR:2009:BI2755](#); vernietigd in ABRvS 200903436/1/V2, 23 februari 2010, [ECLI:NL:RVS:2010:BL7612](#).

10. Rb. **Haarlem** AWB 10/17614, 27 mei 2011, [ECLI:NL:RBSGR:2011:BQ6757](#); vernietigd in **ABRvS 201106991/1/V1, 13 april 2012, [ECLI:NL:RVS:2012:BW4347](#)**.

11. Rb. **Haarlem** AWB 09/2422, 17 dec 2010 (niet gepubliceerd); vernietigd in ABRvS 201100658/1/V1, 13 april 2012, [ECLI:NL:RVS:2012:BW4286](#).

12. Rb. **Haarlem** AWB 08/45025, 24 juni 2011 (niet gepubliceerd); vernietigd in ABRvS 201107836/1/V4, 11 september 2012, [ECLI:NL:RVS:2012:373](#).

13. Rb. **Haarlem** AWB 09/6940, 17 dec 2010 (niet gepubliceerd); vernietigd in ABRvS 201100646/1/V1, 2 oktober 2012, [ECLI:NL:RVS:2012:328](#).

14. Rb. **Haarlem** AWB 10/14431, 22 november 2011 (niet gepubliceerd); vernietigd in ABRvS 201112917/1/V1, 27 februari 2013, [ECLI:NL:RVS:2013:3441](#).

15. Rb. **Haarlem** AWB 11/19418, 17 februari 2012, [ECLI:NL:RBSGR:2012:2932](#) (niet gepubliceerd); vernietigd in ABRvS 2012024436/1/V3, 26 juli 2013, [ECLI:NL:RVS:2013:522](#).

16. Rb. **Rotterdam** AWB 10/38857, 28 juni 2012 (niet gepubliceerd); vernietigd in ABRvS 201207458/1/V4, 29 juli 2013, [ECLI:NL:RVS:2013:632](#).

- het Afghaanse ministerie van Buitenlandse Zaken (2007) [11];
- het Afghaanse Consulaat Generaal 2007 [3,11,13], 2008 2x [7,13];
- en de Afghan Organization of Human Rights and Environmental Protection (2009, 2010) [14].

3. Art. 10 lid 3 van de Procedurerichtlijn 2013, over behandeling van verzoeken om internationale bescherming (art. 8 lid 2 van de Procedurerichtlijn 2005 is dienovereenkomstig)

3. De lidstaten zien erop toe dat de beslissingen van de beslissingsautoriteit over verzoeken om internationale bescherming zijn gebaseerd op een deugdelijk onderzoek. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat:

- a) het onderzoek naar en de beslissing over verzoeken individueel, objectief en onpartijdig wordt verricht, respectievelijk genomen;*
- b) er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen, zoals het EASO en de UNHCR, en relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van oorsprong van verzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis, en dat het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, over deze informatie kan beschikken;*
- c) het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, de nodige kennis heeft over de normen die van toepassing zijn op het gebied van het asiel- en vluchtelingenrecht;*
- d) het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, de mogelijkheid heeft om, telkens wanneer dat nodig is, advies te vragen van deskundigen over specifieke kwesties, zoals medische, culturele, religieuze, kind- of gendergerelateerde kwesties.*

In het geval van het AB is dit allemaal kennelijk niet gebeurd, of zijn de resultaten daarvan achtergehouden. Waar de verificatie wel gebeurd is door advocaten was de mening stevast dat de beschuldigingen in het AB tegen alle KhAD en WAD officieren en onderofficieren onjuist zijn; zie punt 2 hierboven.

4. Art. 46 lid 3 van de Procedurerichtlijn, met betrekking tot beroepsprocedures (art. 39 lid 1 van de Procedurerichtlijn 2005 is dienovereenkomstig, al wordt 'een volledig en ex nunc onderzoek' daar niet als zodanig genoemd)

Teneinde aan lid 1 te voldoen, zorgen de lidstaten ervoor dat een daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden omvat.

Door vast te houden aan de conclusies van het -bewezen onjuiste- KhAD-WAD ambtsbericht uit 2000, en door tegeninformatie zonder onderzoek en zonder die te weerleggen terzijde te schuiven, verzaakt (de Unit 1F van) de IND zijn plicht een volledig en ex-nunc onderzoek te doen en verzaakt de rechtbank zijn plicht Justitie aan diens wettelijke verplichtingen te houden.

5. Art. 6 EVRM, Recht op een eerlijk proces ... door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht

Wanneer in het proces ingebrachte informatie die de juistheid van een besluit van de overheid weerspreekt, door het gerecht niet weerlegd wordt, maar genegeerd of zonder inhoudelijke motivering terzijde geschoven, al dan niet met verwijzing naar oudere gerechtelijke uitspraken waarin die tegeninformatie ook niet weerlegd is, zoals sinds 2017 gebeurd is en gebeurt in KhAD-WAD 1F zaken,³ dan is dat gerecht niet onafhankelijk en onpartijdig en het proces niet eerlijk.

³ Rb. Zwolle AWB 17/308, 4 juli 2017, ECLI:NL:RBDHA:2017:12437; standaard afwijzing in hoger beroep van twee zinnen, ABRvS 201706160/1/V2, 22 december 2017 (niet gepubliceerd).

Rb. Den Bosch AWB 17/8404, 29 januari 2018, ECLI:NL:RBOBR:2018:424 niet gepubliceerd; standaard afwijzing van twee zinnen in hoger beroep, ABRvS 201801227/1/V2 (niet gepubliceerd).

Rb. Den Bosch AWB 17/9050, 11 december 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:15049; volgens advocaat standaard afwijzing van twee zinnen in hoger beroep, niet gepubliceerd.

Rb. Arnhem 17 juni 2021, ECLI:NL:RBDHA:2021:7706; geen hoger beroepsuitspraak gevonden op 6 maart 2024.

Rb. Utrecht 14 maart 2022, NL21.13114; standaard afwijzing van twee zinnen in hoger beroep, ECLI:NL:RVS:2022:1268, 2 mei 2022.

Rb. Den Bosch 16 juni 2023, NL22.14007 (niet gepubliceerd); geen hoger beroepsuitspraak gevonden op 6 maart 2024.

6. **Art. 13 EVRM**, *Een ieder wiens rechten en vrijheden die in dit Verdrag zijn vermeld, zijn geschonden, heeft recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van hun ambtelijke functie.* Als zowel de rechtbank als de Afdeling weigeren ingebrachte informatie die de juistheid van een besluit van de overheid weerspreekt inhoudelijk te bespreken, maar die informatie negeren of zonder inhoudelijke motivering terzijde schuiven, al dan niet met verwijzing naar oudere gerechtelijke uitspraken waarin die tegeninformatie ook niet weerlegd is, zoals sinds 2017 gebeurd is en gebeurt in KhAD-WAD 1F zaken,⁴ dan is er geen sprake van een daadwerkelijk rechtsmiddel.
7. **Art. 2:4 Awb**, *Het bestuursorgaan vervult zijn taak zonder vooringenomenheid.* De rest van deze opsomming toont aan dat die vooringenomenheid er wel degelijk was en is bij BZ en Justitie (en ook bij de Afdeling).
8. **Art. 3:2 Awb**, *Bij de voorbereiding van een besluit vergaart het bestuursorgaan de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen.* Dus ook eventuele kennis vergaren die de uiteindelijke conclusie of de uiteindelijke beschikking tegensprekt. In het ambtsbericht en de onderliggende documenten staat alleen maar informatie die de conclusies van het AB ondersteunt. Ook nu nog komt de Unit 1F van de IND, in strijd met art. 2.4 en 3.2 Awb, nooit zelf met informatie die de beschuldigingen weerspreekt, zoals **tegeninformatie van BZ en Justitie zelf** en van deskundigen, die o.a. is opgesomd in de twee NJB-artikelen. Twee artikelen waarvan geen enkel feit ooit door BZ, Justitie, rechtbanken of de Afdeling is weerlegd. **Als die tegeninformatie onjuist is dan hadden BZ, Justitie, rechtbanken en de Afdeling die tegeninformatie toch wel weerlegd?**
9. **Art. 3:8 Awb**, *In of bij het besluit wordt de adviseur vermeld die advies heeft uit gebracht.* Bij het AB is geen enkele adviseur vermeld, waardoor niet gecontroleerd kan worden of die adviseur ter zake kundig, onpartijdig en niet-vooringenomen is. De adviseurs aan de basis van het AB, de informanten van de vertrouwelijke bronnen van de vertrouwenspersoon van de ambassademedewerker, zijn ook bij BZ en Justitie onbekend. Wel bekende adviseurs, zoals Amnesty International en UNHCR, spreken de conclusies van het AB allemaal tegen (zie punt 2 hierboven).
10. **Art. 3:9 Awb**, *Indien een besluit berust op een onderzoek naar feiten en gedragingen dat door een adviseur is verricht, dient het bestuursorgaan zich ervan te vergewissen dat dit onderzoek op zorgvuldige wijze heeft plaatsgevonden.* Zoals is aangetoond in het tweede NJB-artikel (p.1236 rechterkolom en p.1237 linkerkolom, plus de daarin genoemde bijlagen van Justitie zelf), heeft Justitie nooit voldaan aan zijn vergewisplicht ten aanzien van de zorgvuldigheid van het onderzoek dat aan het AB ten grondslag heeft gelegen. De Afdeling is niet de wetgever en kan niet met een uitspraak een uitzondering maken op een wetsartikel, dat kan alleen de wetgever door dat artikel aan te passen.
11. **Art. 3:46 Awb**, *Een besluit dient te berusten op een deugdelijke motivering.* Als een besluit gebaseerd is op een vals geschrift, zoals het AB aangetoond en onweeerlegd is, dan is dat besluit per definitie niet deugdelijk gemotiveerd. De argumenten van deskundigen voor de valsheid van het AB, zoals opgesomd in de twee NJB-artikelen. zijn nooit door iemand weerlegd, ook niet door BZ, Justitie, rechtbanken en Afdeling.
Als in een rechtelijke uitspraak ingebrachte informatie niet weerlegd wordt, maar wel genegeerd of zonder inhoudelijke motivering terzijde geschoven, al dan niet met verwijzing naar oudere rechterlijke uitspraken waarin die tegeninformatie ook niet weerlegd is, dan is die nieuwe uitspraak per definitie niet deugdelijk gemotiveerd.
12. **Art. 3:49 Awb**, *Ter motivering van een besluit of een onderdeel daarvan kan worden volstaan met een verwijzing naar een met het oog daarop uitgebracht advies, indien het advies*

⁴ Zie de uitspraken in de vorige noot.

zelf de motivering bevat en van het advies kennis is of wordt gegeven.

Als dat onderliggende advies een vals geschrift is, zoals het AB aangetoond en onweerlegd is, dan kan niet met verwijzing naar dat AB volstaan worden om een verblijfsgerelateerde aanvraag af te wijzen.

13. Art. 8:34 Awb, De deskundige die zijn benoeming heeft aanvaard, is verplicht zijn opdracht onpartijdig en naar beste weten te vervullen.

In het geval van het KhAD-WAD ambtsbericht hebben de samenstellers van het ambtsbericht hun opdracht niet onpartijdig vervuld. Zo hebben zij de beschuldigingen tegen alle KhAD en WAD officieren en onderofficieren nooit geverifieerd bij internationale organisaties. En de bewering in het memorandum van 14 april 2000, dat de beschuldigingen de facto niet afweken van wat internationale bronnen erover zeiden, 'sla die bronnen er maar op na en zoek op KhAD', was in feite ook valsheid in geschrifte: zie de brieven aan en van BZ (bijlagen bij het tweede NJB-artikel) als ook het eerste NJB-artikel, p. 1109 linkerkolom.

14. Art. 8:42 Awb, Binnen vier weken na de dag van verzending van de gronden van het beroepschrift aan het bestuursorgaan zendt dit de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de bestuursrechter ...

Verzenden aan de bestuursrechter van 'de op de zaak betrekking hebbende stukken' wil zeggen alle op die zaak betrekking hebbende stukken, ook, en uit eigen beweging, de stukken die de beschikking van de IND tegenspreken. (De Unit 1F van) de IND stuur in mijn ervaring nóóit uit eigen beweging informatie naar de rechter die haar beschikking zou kunnen ondermijnen, zoals de NJB artikelen en de daarin genoemde informatie, waaronder informatie van BZ en Justitie zelf.

15. Art. 225 Strafrecht,

1. *Hij die een geschrift dat bestemd is om tot bewijs van enig feit te dienen, valselijk opmaakt of vervalst, met het oogmerk om het als echt en onvervalst te gebruiken of door anderen te doen gebruiken, wordt als schuldig aan valsheid in geschrift gestraft, met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vijfde categorie.*

2. *Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt van het valse of vervalste geschrift als ware het echt en onvervalst dan wel opzettelijk zodanig geschrift aflevert of voorhanden heeft, terwijl hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat dit geschrift bestemd is voor zodanig gebruik.*

Dat het KhAD-WAD ambtsbericht van 29 februari 2000 een vals geschrift is in onder andere de twee NJB-artikelen afdoende bewezen. Dat de ambassademedewerker in Islamabad in het memorandum van 14 april 2000 niet de waarheid sprak over de beweerde internationale steun voor de conclusies van het ambtsbericht is ook aangetoond in de beide NJB-artikelen. Doordat het ministerie van Buitenlandse Zaken het ambtsbericht blijft handhaven, en doordat het ministerie van Justitie en Veiligheid -waaronder de Unit 1F van de IND- het ambtsbericht blijft gebruiken om verblijfsgerelateerde aanvragen van voormalige KhAD en WAD officieren en onderofficieren af te wijzen, overtreden zij artikel 225 Strafrecht.

16. Art. 41 van het Europees Handvest van Grondrechten, Eenieder heeft er recht op dat zijn zaken onpartijdig, billijk en binnen een redelijke termijn door de instellingen en organen van de Unie worden behandeld.

Het voorafgaande artikel 40 in hetzelfde hoofdstuk van het handvest gaat over gemeenteraadsverkiezingen. Dit artikel 41 moet dus ook gelden voor nationale instellingen en organen. Gezien het voorafgaande, inclusief schending van internationale wets- en verdragsartikelen en van nationale wetsartikelen, is in de KhAD-WAD 1F affaire geen sprake van onpartijdig en billijk, en daarmee behoorlijk, bestuur.

17. Art. 47 van het Europees Handvest van Grondrechten, Eenieder heeft recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht

Zie de bespreking onder punt 5 hierboven van systematische schending in de KhAD-WAD van art. 6 EVRM, dat overeenkomt met dit art. 47 van het Europees Handvest.

- 18. Art. 7 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, *Allen zijn gelijk voor de wet en hebben zonder onderscheid aanspraak op gelijke bescherming door de wet. Allen hebben aanspraak op gelijke bescherming tegen iedere achterstelling in strijd met deze Verklaring en tegen iedere ophitsing tot een dergelijke achterstelling.***
Gezien bovenstaande schending van allerlei wets- en verdragsartikelen door overheid en rechtspraak in de KhAD-WAD 1F affaire is in deze affaire van gelijke bescherming door de wet geen sprake.
- 19. Art. 8 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, *Een ieder heeft recht op daadwerkelijke rechtshulp van bevoegde nationale rechterlijke instanties tegen handelingen, welke in strijd zijn met de grondrechten hem toegekend bij Grondwet of wet.***
Ook een aantal rechters bij rechtbanken en bij de Afdeling hebben het, gezien het bovenstaande, in strijd met dit artikel laten afweten in de KhAD-WAD 1F affaire
- 20. Art. 10 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, *Een ieder heeft, in volle gelijkheid, recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak door een onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie bij het vaststellen van zijn rechten en verplichtingen en bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvervolgning.***
Dit artikel hoort natuurlijk ook van toepassing te zijn in bestuursrechtelijke procedures. Zie met betrekking tot het gebrek aan onafhankelijkheid en onpartijdigheid bij een aantal rechters bij rechtbanken en de Afdeling in de KhAD-WAD 1F affaire, punt 5 hierboven
- 21. Art. 12 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, *Niemand zal onderworpen worden aan willekeurige inmenging in zijn persoonlijke aangelegenheden, in zijn gezin, zijn tehuis of zijn briefwisseling, noch aan enige aantasting van zijn eer of goede naam. Tegen een dergelijke inmenging of aantasting heeft een ieder recht op bescherming door de wet.***
De valse beschuldigingen op basis van het onjuiste en onbetrouwbare KhAD-WAD ambtsbericht zijn een duidelijke aantasting van de eer en goede naam van de onterecht beschuldigden.
- 22. Art. 14 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, *Een ieder heeft het recht om in andere landen asiel te zoeken en te genieten tegen vervolging. Op dit recht kan geen beroep worden gedaan ingeval van strafvervolgingen wegens misdrijven van niet-politieke aard of handelingen in strijd met de doeleinden en beginselen van de Verenigde Naties.***
Doordat de beschuldigingen tegen de voormalige KhAD en WAD officieren en onderofficieren vals zijn is hun in de eerste zin van dit artikel genoemde recht op asiel geschonden.
- 23. - vele artikelen van de Gedragscode gerechtelijk deskundigen in civiel- en bestuursrechtelijke zaken, vergelijk het bovenstaande met die gedragscode.⁵**
- 24. - vele artikelen van de Gedragscode voor deskundigen van de Afdeling zelf, vergelijk het bovenstaande met die gedragscode.⁶**
- 25. Art. 4 lid 1 Definitierichtlijn, *De lidstaat heeft tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.***
Doordat voormalige KhAD en WAD medewerkers expliciet niet betrokken zijn bij het opstellen

⁵ <https://www.rechtspraak.nl/SiteCollectionDocuments/Gedragscode-voor-gerechtelijk-deskundigen-in-civielrechtelijke-en-bestuursrechtelijke-zaken.pdf>. (link geopend op 18 maart 2024).

⁶ <https://www.raadvanstate.nl/publicaties/regelingen/gedragscode/> (link geopend op 18 maart 2024).

van het KhAd-WAD ambtbericht (memorandum van de ambassade in Islamabad naar BuZa in Den Haag van 14 april 2000, p.2 laatste alinea) is niet voldaan aan dit vereiste van samenwerking met de verzoeker. Zie ook de annotatie van R. Fernhout bij de KhAD-WAD 1F sleuteluitspraak van de Afdeling van 24 september 2009.
